

Ludy Tomáš, Ludy umreu už do rána,
[: Šudy Katarinka :] tak ho nariékala:

Ludy Tomáš, Ludy, môj bračok uprimný,
[: keby si bou umreu :] v tej ťureckej zemi!

Tam by si bou ležau v hodbábnej posteli,
[: pri tvojej materi :] na hnilem pazderí.

Deti moje, deti, vy nešťasnie deti,
[: prečo ste sa vy mne :] nedali poznati?

Bola by som vás já zlatom obkopala,
[: zlatom obkopala, :] sriebrom obsypala.

Šudy Katarinka v sriebre, zlate žije,
[: a Ludy Tomášek :] v čiernej zemi hnije.

Z rukopisu piesne sa zachovala len textová časť.

*

Melódia: [Med. (294): Nebou som pri milej už štyri nedele] — [Sl. sp. I 188] — [Sl. sp. D 1604].

400.

([Redakcia, 1881])

Lúčka zelená, nepokosená;
daj, bože, rosy, lúčka sa skosí
zajtrá do rána.

Melódia: Sl. sp. I 96 — Sl. sp. D 270.